

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 2247

Doknr.
212478

Dato
19-03-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 21. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 373 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 373:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 20. februar fra Helle Vendelbo, vedrørende tvangsbortadoption, jf. SOU alm. del – bilag 178?”

Svar:

Den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, vedrører en konkret sag med en plejefamilie, som ønsker at adoptere de børn, de har haft i pleje, og er – som jeg forstår henvendelsen – en sag, der aktuelt verserer.

Jeg har stor forståelse for den situation, som plejefamilien sidder i. Regeringen og jeg er enig i, at det er helt afgørende, at plejefamilier har de bedste forudsætninger for at sikre deres plejebørn trygge og stabile rammer, uden at børnene bliver flyttet rundt i tide og utide på grund af uhensigtsmæssige regler.

Jeg kan desværre ikke gå ind i den konkrete sag, men jeg kan informere om reglerne for adoption uden samtykke.

Det er kommunen, som foretager den indledende vurdering af, om det vil være bedst for barnet at indlede en sag om adoption, herunder eventuelt uden samtykke. Adoptioner kan gennemføres som en fremmedadoption, hvor ansøgerne forinden skal godkendes som adoptanter. Derudover kan en adoption gennemføres som en familieadoption. Disse er kendetegnet ved, at der består en kvalificeret familiemæssig tilknytning mellem ansøgeren og det barn, der ønskes adopteret. En familiemæssig tilknytning kan fx opstå, hvis barnet er opfostret hos en plejefamilie. En familieadoption kræver ikke godkendelse som adoptant.

En adoption uden samtykke kan efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven ske, hvis forældrene varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og en adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet. Efter § 9, stk. 4, vil en adoption uden samtykke endvidere kunne ske, hvis barnets tilknytning til en plejefamilie har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning. I sidstnævnte tilfælde betyder den opbyggede tilknytning, at adoptionen kan gennemføres som en familieadoption, hvilket som nævnt ikke kræver en godkendelse som adoptant. Er der ikke opbygget en sådan tilknytning, vil adoptionen skulle gennemføres som en fremmedadoption efter stk. 3.

I de tilfælde, hvor et barn er anbragt i pleje, vil det være en del af kommunens vurdering af sagen, om barnet kan tåle at blive flyttet fra plejefamilien, hvis denne ikke op-

fylder betingelserne for at blive godkendt som adoptanter. Hvis kommunen vurderer, at barnet ikke kan tåle at blive flyttet, kan kommunen i stedet beslutte, om barnet skal blive hos plejefamilien.

Men det må selvfølgelig aldrig være børnene, der kommer i klemme, hvorfor regeringen har igangsat en proces frem mod en samlet reform af området, for at styrke indsatsen for udsatte børn og unge, og hvor der skal ses på alle aspekter af anbringelsesområdet – det gælder også plejefamiliers mulighed for at adoptere et plejebarn.

Helt konkret ønsker regeringen, at det skal være lettere for plejebørn at kunne blive adopteret af deres plejefamilie, når der er opstået en tæt relation, hvor plejefamilien er trådt i forældrenes sted. I de tilfælde skal den nye relation så tidligt som muligt kunne omdannes til et egentligt og varigt familieband for at sikre barnet den bedste opvækst.

Med venlig hilsen
Astrid Krag